

CODUL BUNELOR PRACTICE AGRICOLE

AZOT

Creșterea și roadele oricărei culturi ia nutrienții din rezervele solului, care trebuie refăcută. Îngrășămintele pe bază de azot conțin cel mai important nutrient pentru cultură sub formă minerală de calitate superioară, care poate aplicat cu precizie. Obiectivul acestui cod este de a încuraja utilizarea responsabilă a îngrășămintelor care conțin azot și de preveni contaminarea atmosferei și mediul acvatic.

Rezerva de nutrienți

Rezerva de nutrienți agricoli va fi stabilită pentru a determina cantitatea de îngrășământ cu azot luând în considerare azotul necesar pe cultură și azotul disponibil în sol.

Necesarul culturii va fi estimat în relație cu experimentele de pe teren și recomandările aprobate ținând seama de varietate, producția prevăzută, calitatea culturii și conținutul de azot (N).

Conținutul de azot din sol de la sfârșitul iernii este foarte variabil și poate fi măsurat prin prelevarea probelor de sol și analiza lor sau poate estimate în raportul cu tipul de sol și cultura anterioară.

Azotul mineralizat din timpul sezonului de creștere, provenit din materii organice, contribuie și el la rezervă.

Azotul disponibil din sol se modifică în timp și depinde de sursa de materii organice, caracteristicile solului și vremea locală.

Azotul disponibil din sol diferă și de anotimp și depinde de tipul de îngrășământ, forma lui (solidă sau lichidă) și metoda de aplicare.

Compușii cu azot sunt transformați în mediul natural și pot genera azotatul dizolvabil în sol. Îngrășămintele care conțin azot se vor folosi pentru a satisface necesarul culturii și a evita infiltrarea excesivă.

Planul de fertilizare

La întocmirea unui plan de fertilizare, se va ține cont de valoarea nutrientului din propriile materiale reciclate. Se va acorda prioritate îngrășămintelor naturale, șlamului și reziduiilor vegetale și îngrășămintelor minerale cumpărate ca supliment.

Azotul interacționează cu alți nutrienți: fosfat, potasiu, sulf și micronutrienți. Un plan echilibrat de fertilizare va asigura cantitatea corectă din fiecare nutrient.

Se va selecta cel mai potrivit și eficient îngrășământ, iar doza calculată va ține cont de concentrație, forma chimică și gradul de utilizare a componentelor nutritive, luând în considerație caracteristicile solului și necesarul nutrițional al culturii.

Aplicarea îngrășămintelor va fi sezonieră conform perioadelor de asimilare a nutrienților de către cultură. Pot fi necesare mai multe aplicări divizate, în special la culturile de iarnă, ca să crească la maxim asimilarea nutrientului și să prevină pierderile. În sistemele irigate, aplicările se vor face după udare.

Îngrășământul va fi aplicat cu precizie, utilizând cea mai adecvată tehnologie de împrăștiere, pulverizare sau incorporare. Distribuitorii vor fi calibrate și folosite la îngrășăminte cu proprietăți bune de distribuire.

Planul trebuie revizuit dacă persistă condițiile climaterice extreme sau creșterea și evoluția culturii este întreruptă.

Practici privind protecția apelor contra contaminării cu îngrășăminte (a)

În 1991, Consiliul Uniunii Europene a adoptat o directivă cu scopul de a reduce poluarea apelor cu nitrați. Printre alte acțiuni, statele membre ale UE implementează coduri de bune practice agricole care recomandă sau reglementează următoarele:

1. Perioadele când aplicarea îngrășămintelor nu este potrivită;
2. Aplicarea îngrășămintelor pe teren cu înclinare foarte mare;
3. Aplicarea îngrășămintelor pe soluri saturate cu apă, inundate, înghețate sau acoperite de zăpadă;
4. Condițiile de aplicare a îngrășămintelor în apropierea cursurilor de apă;
5. Capacitatea și construcția vaselor de stocare pentru gunoiul de grajd, inclusive măsurile de prevenire a poluării apelor prin scurgeri și infiltrări în apa subterană din lichide care conțin gunoi de grajd și efluenți de la materialele stocate, cum ar fi: grâne însilozate;
6. Metode aplicare pe teren, inclusive viteza și uniformitatea distribuirii, atât a îngrășămintelor chimice cât și gunoiului de grajd, care va menține pierderile de nutrienți din apă la un nivel acceptabil.

Practici privind protecția apelor contra contaminării cu îngrășăminte (b)

Statele membre pot să includă, în codurile lor de bune practice agricole, reguli privind următoarele:

7. Managementul utilizării terenurilor, inclusive utilizarea sistemului de rotație a culturilor și proporția de teren consacrată culturilor permanente în raport cu culturile anuale;
8. Menținerea unei cantități minime din stratul de vegetație din timpul perioadelor (ploioase) când va asimila azotul din sol, care altfel ar provoca poluarea apelor cu azotați;
9. Stabilirea planurilor de fertilizare pe fiecare fermă și păstrarea rapoartelor privind utilizarea îngrășămintelor;
10. Prevenirea poluării apelor din scurgeri și mișcarea descendentă a apelor, dincolo de rădăcinile culturii din sistemul de irigații;

Sursa: Directiva Consiliului UE privind protecția apelor împotriva poluării cauzate de nitrații din sursele agricole, anexa II (91/676/EEC).